

Dağdu ol sadr-ı risālet basdı fers üze kadem
Saldı ol nûr-i nübüvvet pertevin fevkal-ümem

Çalınıp tabl-ı beşâret geldi şâh-ı enbiyâ
Gulgule doldu cihāna kondu ol sahib-alem

Nûr-i vechinden alındı encûm ü sems ü kamer
Bahr-i ilminden bilindi hikmet-i levh ü kalem

Merhabâ yâ Mustafâ ey nûr-i ayn-ı asfiyâ
Merhabâ ey sâhib-ül-mî'râc-ı fid-dâcil zulem

Gelmeseydin âleme sen halk olunmazdı cihân
Dostluğuna yaradıldı ey Nebiyy-i muhterem

Biz günahkâr ümmete sen sâhı ırsâl eyledi
Hamd-ü-lillâh sana ümmet eylemiş ol zî-kerem

Yâ Resulallah şefâat kıl Niyâzî bendene
Şol zaman kim bäs açık yâlm-ayak kan ağılyem

Niyâzî-i Mısırî Hz. (1618-1694)
(Dîvan shf 147)